

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Sequuntur Priuilegia Engelberto Episcopo ab vtroque Imp. Henrico III. & IV. concessa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

dimidietatem Rifenperg, & insuper tamen inter flumina Lithaha & Fischaha, scilicet deorsum iuxta littus Fischaha, donec decem Regales mansos habeat, de nostro iure & dominio in eius dominium Regali nostra munificentia transfundimus, & ubi sibi mensurare precepimus, cum omnibus suis appendiciis, hoc est, areis, edificis, terris, campis, agris, cultis & incultis, vineis, pratis, piscuis, aquis, aquarumve decursibus, molis, molendinis, piscationibus, syluis, venationibus, exitibus & redditibus, viis & inuis, quaestibus & inquirendis, cum omni utilitate, qua villo modo inde poterit provenire, sitis in comitatu Sigifridi Marchionis, ea videlicet ratione, ut praedictus Reginoldus de praefato praedio liberam de hinc potestatem habeat obtinendi, tradendi, commutandi, precariandi, vel quidquid sibi placuerit inde faciendi. Et ut haec nostrae traditionis auctoritas stabilis & inconuulsa per succedentium momenta temporum maneat, haec cartam inde conscriptam, manu propria, ut infra videtur, corroborantes, sigilli nostri impressione iussimus signari. Signum domini Henrici tertij Regis inuictissimi. Theodoricus Cancellarius vice Warthonis Archicancellarij recognoui. Dat. II. Non. Iun. anno dominice incarnationis MXLV. indict. XIII. anno autem Henrici tertij, ordinationis eius XIII. Regni vero eius sexto. Actum Perfinich.

Errat Bruschius cum Itz. fluuiolum Bobemicum vocitat: ad Nariscos enim pertinet, apud quos, cis Boemia saltum oritur prius Ochar dictus, post Illsus, item & Illsus: a septentrione. ut Appianus obseruauit, directe meridiem petens. Passauij vrbe Episcopali Danubio sese coniungit; neq. tamen, ut Regenus, aquas suas cum Danubij permiscet, sed atrum suum colorem ad ripam Septentrionalem diu longeq. retinet.

Sequuntur Priuilegia Engelberto Episcopo ab utroque Imp. Henrico III. & IV. concessa.

I.

IN nomine sanctae & indiuiduae Trinitatis. Henricus diuina fauente clementia Romanorum Imperator Augustus. Nouerint quicumque Christi nostriq. fideles, tam futuri quam praesentes, qualiter nos ob interuentum nostri thori ac Regni confortis, scilicet Agnetis Imperatricis Augustae, nec non ob petitionem & deuotum famulatum nostri fidelis & dilecti Engilberti Parauien. Ecclesiae episcopi, ex nostra imperiali auctoritate praenominato Episcopo tradidimus atq. concessimus ius & potestatem legitimi banni super venatione & foresta in praedicto S. Stephani prothomartyris, eiusdem Episcopi patroni, videlicet, in comitatu Adalberti Marchionis, & intra geminas fluminum Sabinichi & Darbinichi ripas sito, ea videlicet conditione, ut nemo, absq. licentia & voluntate praefati Episcopi, successorumq. suorum, infra praedictos eiusdem foresti terminos, banni conclusionem vetitos, praesumat venari, aut aliquod genus ferarum, quod in forestarum iure banni interdicitur, lege qualibet, venatoria industria capere vel decipere. Et ut haec nostra Imperialis traditio atque concessio eiusdem banni, quod donauimus in potestatem Egilberti Episcopi, apud ipsum, successoresque suos praedictae Parauien. Ecclesiae futuros Episcopos, stabilis & inconuulsa perhenniter maneat, hoc praecipuum inde conscriptum manu propria corroborantes sigilli nostri impressione iussimus insigniri. Signum Domini Henrici tertij Regis inuictissimi II. Romanorum Imperatoris Augusti, Wintherius Cancellarius, vice Wardonis Archicancellarij recognoui. Data XVI. Kal. Iulij, Anno Dominicae incarnat. M. XLIX. ind. secundae. Anno autem Domini

Hh 3

Hein-

Heinrici tertij regnantis Imperatoris II. ordinationis eius vicesimo primo, Regni quidem vndecimo, Imperij autem tertio. In nomine Domini Actum Geminide feliciter. Amen.

II.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Hainricus diuinâ fauente clementia Romanorum Imperator Augustus. Res Ecclesiasticas & seruorum Dei petitiones releuari iuuamine atque imperiali munimine tueri ad animæ nostræ remedia & ad Imperij, quod administramus, profuturum esse credimus gubernacula. Quare fidelium nostrorum præsentium scilicet ac futurorum non ignoret industria, Egilbertum sanctæ Patauiensis Ecclesiæ Episcopum venerabilem Episcopij sui traditiones aliquot nostræ celsitudini obtulisse, obsecrantem, vt ex his nobis innotesceret, quod regum aut Imperatorum munificentia Ecclesiæ petitioni non solum fidelis seruitij sui assiduitate commomiti, sed & conthoralis nostræ Agnetis Imperatricis Augustæ precibus sollicitati piuum assensum præbuimus, & curtes, Ecclesias, villas, & omnia prædia cum suis pertinentiis à Regibus vel Imperatoribus, aut ab aliis religiosis viris vel faminis sanctæ Patauiensi Ecclesiæ tradita. Insuper etiam specialiter Abbatis Chremisa Münstre, MATISEO cum prædio nomine Hunisperch, capellam Öttingam, & curtim Rvvre, & villam Aufenhufen, quemadmodum eandem Adalbertus eiusdem sanctæ Patauiensis Ecclesiæ Episcopus pro Anesiburch sanctæ Laureacensi Ecclesiæ prædio, vbi quondam Episcopus fore sedem noiuimus, ab Heinrico Duce Bavvariorum iuste & legaliter in concambium accepit atque possedit, & in Osterrichi in loco qui dicitur Kirchpach territorium quoddam, quæ ad radices Comageni montis sita est, & in eodem monte mansos C. faciendos & plus cum omnibus ad eam pertinentibus mancipiis vtriusq; sexus, Ecclesiis, villis, areis, cultis, & incultis, agris, pratis, campis, pascuis, syluis, venationibus, aquis, aquarumque decursibus, piscationibus, molendinis, viis & inuis, exitibus & redditibus, quasitis & inquirendis, cunctisque aliis appendiciis quæ dici possunt, donatio hoc nouo præfata Ecclesiæ sancti Stephani Prothomartyris Christi, in qua & sanctus Valentinus Confessor Christi corporaliter requiescit, prouisorumque eius potestati æternaliter possidenda imperiali nostra autoritate donamus, corroboramus atque confirmamus. Et vt hæc nostra Imperialis confirmatio stabilis & inconuulsa permaneat æuo, hanc paginam inde conscribi, manuque propriâ, vt subtus videtur corroborari, sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum Domini Heinrici tertij regis inuictissimi, secundi Romanorum Imperatoris Augusti Winchertus Cancellarius in vice Levvpoldi Archicancellarij & Archiepiscopi recog: Datum XIII. Kal. Augusti. Anno Domini Hainrici tertij regis, secundi Imperatoris, ordinationis eius XXIV. regni verò XIII. Imperij VI. Actum Barovve in nomine domini feliciter Amen.

III.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Hainricus diuina fauente clementia Rex. Res Ecclesiasticas & seruorum Dei petitiones nostro releuari iuuamine atque regali munimine tueri ad animæ nostræ remedia, & ad Imperij, quod administramus, profuturum esse credimus gubernacula. Quare fidelium nostrorum præsentium scilicet ac futurorum non ignoret industria Engilbertum

bertum sanctæ Pataviensis Ecclesiæ Episcopum venerabilem Episcopij sui traditiones aliquot nostræ celsitudini obtulisse, obsecrantem, ut ex his nobis innotesceret quod regum & Imperatorum magnificentia Ecclesiæ contulisset suæ & idem renouationis nostræ autoritas roboraret; Cuius nos iustæ petitioni non solum fidelis seruitij sui assiduitate commoniti, sed & dilecti nostri magistri Annonis Coloniensis Archiepiscopi cæterorumque fidelium nostrorum precibus sollicitati pium assensum præbuimus, & curtas, Ecclesias, villas, & omnia prædia cū suis pertinentiis à regibus vel Imperatoribus, aut ab aliis religiosi viris vel feminis sanctæ Pataviensis Ecclesiæ tradita. Insuper etiam specialiter Abbacias Chrembsmünster, MATESEO cum prædio nomine Huni-
sperg, capellam Ottingam, & curtam Rvute, & villam Vffchusen quemadmodum eandem Adalbertus eiusdem sanctæ Ecclesiæ Pataviensis Episcopus pro Anesburg sanctæ Laureacensi Ecclesiæ iustè & legaliter in concambium accepit & possedit, & in Osterliche in loco qui Kirchpach territorium quoddam cum Ecclesia, quæ ad radices Comageni, prædia quædam in Comitatu Ernesti Marchionis sita Govvozbrunnem & Paumgarten ac Chrubat dicta, quæ dilectus noster genitor piæ memoriæ Henricus Imperator Augustus eidem Pataviensi Ecclesiæ, Imperiali autoritate tradidit, cum omnibus ad eadem pertinentibus, hoc est, vtriusque sexus mancipiis, Ecclesiis, villis, arcis, cultis, & incultis, agris, pratis, campis, pascuis, syluis, venationibus, aquis, aquarumque decursibus, piscationibus, molis, molendinis, viis & inuis, exitibus & redditibus, quasitis & inquirendis, cunctisque aliis appendiciis, quæ dici non possunt, donatio hoc nouo sanctæ sancti Stephani Protomartyris Christi, in qua & sanctus Valentinus Confessor, corporaliter requiescit, prouisorumque eius potestati, & æternaliter possidenda regali nostra autoritate donamus, corroboramus atque confirmamus. Et ut hæc nostra confirmatio stabilis & inconuulsa omni permaneat æuo, hanc chartam inde conscribi, manuque propria, ut subtus ceratur, corroboranimus, sigilli nostri impressione iussimus insigniri. Signum Domini Henrici quarti regis; Fridericus Cancellarius vice Sigefridi recog. Datum VIII. Kal. Nouembr. Anno Dominicæ: Incarnationis M. LXXIII. Indiæ. II. Anno autem ordinationis domini Henrici quarti regis IX. regni verò VII. Actum Ratisponæ in Dei nomine Amen.

Altmannum hunc Paulus Bernrieden. in vita Gregorij VII. Pont. Max. (pag. 73.) commemorat, contra Simoniacos veritatis assertorem intra Germaniæ Episcopos, his verbis: , Habent etiam complures ex vltimontanis partibus, Vdo Treuirensis, & Hermannus Metensis, Altmannus Pataviensis vel Lauriacensis, Adclbero Wirzburgen. Hugo Diensis &c.

Epistola Gregorij VII. ad Altmannum sic habet.

Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei, dilecto in Christo fratri A. . . Almanno Pataviensi Episcopo, salutem & Apostolicam benedictionem. Quia vicem nostram in Teutonicis partibus prudentiæ tuæ commisimus, discretionem tuam diligenter monemus, sicut iam aliis literis ad te destinatis (si peruenerint) fecimus, ut consilio fratris nostri Salsburgensis Archiepiscopi, & aliorum confratrum nostrorum Episcoporum eos quos adhaerendo H. . . à proposito veritatis errasse cognoscitis, studiosè reuocetis: & qui redire voluerint, fraternè suscipiatis, & maxime Osnaburgensem Episcopum, quem nobis velle fideliter adherere audiuius, benignè suscipiatis, & fraterno auxilio contra quâ-